

РЕШЕНИЕ

№ 2211

гр. София, 09.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 14.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **1470** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 -178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано по жалба на Н. Х. А., ЕГН * от Г., ул. „Х. Огнянов” № 2 и със съдебен адрес Г., ул. „Професор Н. М” № 7а, ап.6, чрез адв. В М А. от САК срещу ЗАПОВЕД рег. № 506 от 13.02.2011г., издадена от П. О. С. М. Х. П. 08. Р. на С., с която на основание чл.63, ал.1, т.1 ЗМВР е задържан за срок от 24 часа. Твърди се в жалбата, че обстоятелствата по случая не сочели за наличието на данни за извършено престъпление по чл.343в НК. Посочва нарушение на чл.63, ал.4 – 6 ЗМВР, както и незаконосъобразност поради липса на мотиви. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспорената в настоящето производство заповед.

Ответникът П. О. С. М. Х. П. 08. Р. на С. оспорва жалбата. ***СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:***

Установява се от докладна записка рег. № 4870/14.02.2011 г. на А. Г –

служител в 08. Р. на С., че на 12.02.2011 г. като ППГ 856 в смяна 19.00 часа/07.00 часа, около 01.30 часа на Б. „Ц Л” срещу блок 226 спряли за полицейска проверка лек автомобил марка „Пежо 308” с ДК № СА 04 26 НМ, управляван от Н. Х. А., ЕГН * от Г., ул. „Х О” № 2, който не представил СУМПС и КТ към него, силно лъхал на алкохол и видимо бил употребил алкохол. Лицето отказало да бъде изпробвано с техническо средство Алкомер 931 № 014538, бил издаден талон за медицинско изследване № 0308656 и съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 680520. Лицето било транспортирано до I-ва Градска болница, където отказало да даде кръвна проба, отказало да разпише талона за медицинско изследване № 0308656 и АУАН. П. направена справка служителите на С. установили, че А. е с отнето свидетелство, същият е от криминалния контингент, представлява интерес за МВР, поради което същият е транспортиран до 08.Р. на С. и задържан.

В административната преписка се съдържа АУАН № 680520 от 13.02.2011 г., съставен на жалбоподателя Н. Х. А., за констатирано нарушение на чл.150 ЗДвП и чл.174, ал.3 ЗДвП – непредставяне на СУМПС и КТ към него и отказ за изпробване за алкохол с техническо средство, както и талон за медицинско изследване № 0308656, в който с подпис на свидетел е удостоверен отказа на жалбоподателя да го подпише, както и с подпис на д-р Стамболска П. I-ва Градска болница е удостоверен отказа на лицето да даде кръв.

Издадена е оспорената в настоящето съдебно производство заповед рег. № 506/13.02.2011 г. от П. О. С. М. Х. П. 08. Р. на С., с която жалбоподателят е задържан на основание чл.63, ал.1, т.1 ЗМВР.

П. така установените факти, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 13.02.2011 г., като жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство вх.№ 3879/21.02.2011 г., е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано по смисъла на чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, поради което съдът приема, че същата е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен О. и П. спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съгласно чл. 63, ал.1, т.1 ЗМВР полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Областните дирекции са основни структури на МВР – чл.9, ал.1, т.2 ЗМВР, като в тях могат да се създават районни управления - чл.14, ал.3 ЗМВР. Съгласно чл.53, ал.2 ЗМВР П. органи са органите на Главна дирекция "Криминална полиция", Главна дирекция "Охранителна полиция" и органите на съответните им звена в областните дирекции. Съобразно заеманата от ответника длъжност в 08. Р. на С. „командир на отделение” съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен О. - П. О. по смисъла на чл.53, ал.2 вр. чл.63, ал.1 ЗМВР във връзка с отменителното основание по чл.146, т.1 АПК.

Задържането под стража на основание чл. 63, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 64 от ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява по смисъла на чл. 22 от ЗАНН принудителна административна мярка, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР предполага наличието на данни, от които да може да се направи основателно предположение, че конкретно лице е извършило престъпление. Съгласно чл. 63, ал. 2 от ППЗМВР заповедта за задържане трябва да съдържа задължителни реквизити, сред които името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, основаниято за задържането, данни, идентифициращи задържаното лице, датата и часът на задържането и т. н. Следователно по силата на специалната правна норма в заповедта трябва да е посочено правното основание, но не е необходимо да има посочване на конкретни обстоятелства като основание за задържането на лицето. Но за да бъде законосъобразна наложената принудителна административна мярка, към административната преписка трябва да има данни, от които да се направи предположение, че лицето може да е извършило престъпление.

В случая като основание за задържането е посочено наличието на данни за престъпление по чл.343в НК - който управлява МПС в срока на изтърпяване на наказанието „лишаване от право да управлява МПС”, след като е наказан за същото деяние по административен ред, се наказва с лишаване от свобода до две години. Съдът приема, че

наличието на данни се установява безпротиворечиво и категорично от писмените доказателства от административната преписка. Видно от докладната записка рег. № 4870/04.02.2011 г. на А Г жалбоподателят е спрял за извършване на полицейска проверка, П. която са установени множество административни нарушения, за което на лицето бил съставен АУАН. Служителите на 08 Р. на С. извършили спрявка в ОДЧ 80, П. която установили, че жалбоподателят е с отнето СУМПС и от криминалния континент. Отнемането на СУМПС (принудителна административна мярка по ЗДвП) действително навежда на данни за престъпление по чл.343в НК – жалбоподателят е управлявал МПС в срока на изтърпяване на наказанието „лишаване от право да управлява МПС“. Това обстоятелство е съпроводено с демонстративно неподчинение от страна на нарушителя на законовите изисквания за установяване на нарушенията му – отказ да бъде изпробван за алкохол, както с техническо средство, така и чрез кръвна проба, както и отказ да подпише АУАН. Съдът приема, че наличието на данни за престъпление по чл.343в НК и установената от полицейските служители употреба на алкохол (лицето силно лъхало на алкохол и видимо било употребило алкохол) не само покриват материално правното основание по чл.63, ал.1, т.1 ЗМВР, но и напълно съответстват на целта на закона П. условията на растящ брой нарушения на Закона за движение по пътищата, често с фатален край именно след употреба на алкохол и с оглед усилията на полицейските служители за борба срещу и предотвратяване на тези нарушения с широк обществен отзвук. В случая е достатъчно, че са съществували данни, от които да може да се направи предположение в тази насока, за да се приеме, че принудителната административна мярка е съобразена с материалния закон. От събраните по делото доказателства се установява безспорно фактическата обстановка П. задържането на жалбоподателя - поведението на жалбоподателя П. полицейската проверка, осуетяването на проверката, чрез неизпълнение на П. разпореждания, което всъщност е мотивирало полицейските органи да го задържат, за да се изясни дали същото не е извършено с цел прикриване на престъпление. В случая са били налице данни за извършено престъпление от задържаното лице по чл. 343в, ал. 1 от НК, т.е. такива които към момента на издаване на оспорената заповед правят предположението за извършено престъпление вероятно основателно. Налагането на мярката не е в зависимост от безспорно извършено престъпление, а с оглед вероятността такова да е

било извършено. Именно необходимостта от проверка на тази вероятност налага прилагането на предвидената в закона принудителна административна мярка. Поради тези съображения съдът счита, че издадената заповед за задържане на лице рег. № 506/13.02.2011 г., издадена от П. О. П. 08. Р. на С. е законосъобразна и правилна и жалбата срещу нея като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Жалбоподателят посочва в жалбата си нарушение на процедурата по чл.63, ал.4 – 6 ЗМВР, което се опровергава от писмените доказателства в административната преписка. В нея се съдържа декларация на жалбоподателя от 13.02.2011 г. за това, че веднага П. задържането му е уведомен за правата по чл.63 – 65 ЗМВР, включително право на адвокатска защита по личен избор или на служебен адвокат, право на медицински преглед и уведомяване на член от семейството, както и право на свиждане. Жалбоподателят е попълнил собственоръчно в декларацията, че не желае адвокатска защита и медицински преглед, както и че не желае да бъде уведомен член на семейството му. Същите обстоятелства изрично са записани в оспорената заповед, за което задържаното лице се е подписало. По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на делото и липсата на направено искане в тази насока от страна на ответника разноси не се присъждат. **Така мотивиран,**
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. град, I ОТДЕЛЕНИЕ, 2 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Х. А., ЕГН * от Г., ул. „Х. Огнянов” № 2 и със съдебен адрес Г., ул. „Професор Н. М” № 7а, ап.6, чрез адв. В М А. от САК срещу ЗАПОВЕД рег. № 506 от 13.02.2011г., издадена от П. О. С. М. Х. П. 08. Р. на С., с която на основание чл.63, ал.1, т.1 ЗМВР е задържан за срок от 24 часа.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ